

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Cob/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115211774
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3115211774.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci žalobkyne: R. K., obch. meno: Ludmila Kolářová - Reštaurácia na Kamenci, miesto podnikania: Hlavná 21, Trenčín, IČO 30 026 679, právne zastúpenej:

JUDr. Lucia Anovčinová, advokátka, Ľadová 16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 42 362 318 proti žalovanému: SPP - distribúcia, a.s. so sídlom Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO 35 910 739, právne zastúpenému: Advocatur Gémeš, Filipová & Partner AG, advokátska kancelária, Städtle 17, Vaduz 9490, Lichtenštajnské kniežatstvo, reg. č.: FL-0002.539.075-9, Registrácia: Amt Für Justiz Fürstentum Liechtenstein Handelsregister vo veci týkajúcej sa organizačnej zložky BOOM & SMART Slovakia, Dolná 370/6A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 53 096 428, o uloženie povinnosti zdržať sa odpojenia odberného miesta a o vzájomnej žalobe o zaplatenie 11.590,59 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 36Cb/228/2015-275 zo dňa 10. mája 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa proti žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania o žalobe a o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o žalobe žalobkyne, ktorou sa proti žalovanému domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa odpojenia odberného miesta a o vzájomnej žalobe žalovaného proti žalobkyni o zaplatenie 11.530,59 Eur s príslušenstvom tak, že žalobu o uloženie povinnosti zdržať sa odpojenia odberného plynového zariadenia žalobkyne na odbernom mieste žalobkyne Hlavná 21, Trenčín (Reštaurácia na Kamenci) od distribučnej siete zemného plynu z dôvodu nezaplatenia sumy 11.832,95 Eur titulom náhrady škody v zmysle vyúčtovania škody za odber zemného plynu

č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.03.2015, zamietol. Výrokom II. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 11.590,59 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 19.03.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. žalovanému proti žalobkyni priznal náhradu 100 % trov konania o žalobe a o vzájomnej žalobe. Súd prvej inštancie tak rozhodol v poradí druhým rozsudkom, keď jeho skorší rozsudok č. k. 36Cb/228/2015-156

zo dňa 26.05.2017, ktorým vyhovel žalobe žalobkyne a vzájomnú žalobu žalovaného zamietol, bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne ako odvolacieho súdu

č. k. 8Cob/175/2017-226 zo dňa 28.08.2018 a vec mu v rozsahu zrušenia bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého sa prvoinštančný

súd mal opätovne zaoberať nárokom žalobcu na náhradu skutočne mu vzniknutej škody a ušlého zisku v dôsledku neoprávneného odberu plynu meraného určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii tak, ako to vyplýva z ust. § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní zopakoval a doplnil dokazovanie. Z dôkazov vykonaných výsluchom povereného zástupcu žalovaného, svedka Ing. Petra Leška a oboznámením listinných dôkazov predložených sporovými stranami zistil, že listom zo dňa 25.02.2015, označeným ako Vyúčtovanie škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu, žalovaný vyzval žalobkyňu na náhradu škody v sume 11.832,95 Eur, spôsobenej neoprávneným odberom plynu, ku ktorému malo dôjsť na odbernom mieste Hlavná 21, Trenčín (Reštaurácia na Kamenci) v období od 19.03.2014 do 15.01.2015. V liste žalovaný uviedol, že dňa 05.09.2014 bolo jeho zamestnancami na uvedenom odbernom mieste zistené poškodenie plynomeru (v. č. XXXXXXXXXXXXX, typ Actaris G25), konkrétne porušenie jeho zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Z Výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu zo dňa 04.03.2015, vyhotoveného žalovaným, je zrejmé,

že hodnota zemného plynu, vyčíslená v súlade s platnou vyhláškou, za obdobie

19.03.2014 - 15.01.2015 predstavovala spolu sumu 11.550,59 Eur, a to za 275 933,782 kWh po 41,86 Eur/ 1000 kWh. Náklady zisťovania neoprávneného odberu zemného plynu predstavovali celkom sumu 282,36 Eur. Celková škoda spôsobená neoprávneným odberom plynu predstavovala sumu 11.832,95 Eur. Z montážneho listu meradla č. N zo dňa 10.05.2007 je zrejmé, že na odbernom mieste Hlavná 21, Trenčín, Reštaurácia na Kamenci bol namontovaný plynomer Rombach 25, DN50, rok výroby 1997, výr. č. XXXXXXXX. Z montážneho listu meradla č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.01.2015 je zrejmé, že na odbernom mieste Hlavná 21, Trenčín, Reštaurácia na Kamenci bol demontovaný plynomer Rombach G25, DN50, 2103, rok výroby 1997, výr. č. XXXXXXXXXXXXX so stavom počítadla 59 716 m3

a bol namontovaný plynomer Actaris 25, rok výroby 2004, výr. č. XXXXXXXX. Podľa zápisu zo dňa 16.01.2015 boli na predmetnom odbernom mieste žalobkyne zistené skutočnosti: „Meradlo v skrinke uzamknutej visiacim zámkom - neprístupné. Meradlo zaslané na úradné overenie znalcovi. Pri výmene prítomný p. K. Q. - vedúci. Fotodokumentácia plynových spotrebičov bola umožnená.“ Zo Zápisu zo dňa 16.01.2015 je zrejmé, že dňa 16.01.2015 došlo zo strany zamestnancov žalovaného k vykonaniu kontroly predmetného odberného miesta, výmene meradla, pričom demontované meradlo bolo v zapečatenej krabici odoslané na expertízu znalcovi. Zo zapísaných zistených skutočností nevyplýva podozrenie na porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Záznam o takejto skutočnosti sa v Zápise zo dňa 16.01.2015 nenachádza, nie je ani označená kolónka, podľa ktorej by mal byť zápis vyhotovený o neoprávnenom odbere zemného plynu. Zápis sa týka plynomera typu Rombach G25, DN50, 2103, 0025, výr. č. XXXXXXXXXXXXX. Svedok V. W., pracovník žalovaného na pojednávaní dňa 25.11.2016 uviedol, že pri kontrole overovacích

a zabezpečovacích značiek na predmetnom odbernom mieste v dňoch 15.01.2015

a 16.01.2015 mal podozrenie na porušenie overovacej zabezpečovacej značky, v dôsledku čoho bolo zástupcovi žalobkyne, prítomnému v tom čase na odbernom mieste oznámené, že plynomer bude zaslaný na znalecké posúdenie overovacích, zabezpečovacích značiek.

Z montážneho listu meradla č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.01.2015 je zrejmé, že v uvedený deň došlo na predmetnom odbernom mieste k demontáži plynomeru Rombach G25, DN50, rok výroby 1997, výr. č. XXXXXXXXXXXXX a k montáži plynomera Actaris DN50, rok výroby 2004, výr. č. XXXXXXXX. V uvedenom montážnom liste meradla však taktiež nie je žiadny záznam

o porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na demontovanom plynomere.

V závere znaleckého posudku č. 98/PL-2015, vyhotoveného znalcom Ing. Petrom Leškom, znalec uviedol, že na plombách osadených v kryte číselníka sa nachádza označenie

„07-M43“. Na základe optického skúmania znalec jednoznačne potvrdil, že sporné odtlačky čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelustami toho istého nástroja. Znalec nezistil poškodenie, ako ani prítomnosť lepiacej hmoty na plombách osadených v kryte číselníka meradla. Na základe zistených skutočností znalec s veľkou pravdepodobnosťou predpokladal, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inými plombami. Znalec optickým skúmaním označení, ktoré boli vytvorené čelustami plombovacích klieští zistil obsahovú zhodu, tvarovú a rozmerovú nezgodu špecifických znakov sporných a kontrolných odtlačkov. Nezistil poškodenie plomb osadených v kryte číselníka meradla, ani výrazné poškodenie krytu, ani meradla. Plynárenská metrológia, s.r.o. v písomnom vyjadrení zo dňa 19.01.2016 uviedla, že porovnaním fotodokumentácie zo znaleckého posudku č. 98/PL-2015 s raznicami, ktoré sa

v roku 2007 používali na označovanie plomb plynomerov, je zrejme, že tieto sa nezhodujú. Odtlačok raznice, nájdený na plynomere Schlumberger Rombach G25, výr. č. XXXXXXXX, rok výroby 1997 tak jednoznačne nie je odtlačkom originálnej raznice používanej v roku 2007

a pri overení plynomera dňa 24.04.2007 nemohla byť plomba s takýmto odtlačkom na predmetný plynomer osadená. Pri vizuálnom porovnaní fotografií odtlačkov razníc používaných v roku 2007 a sporného odtlačku raznice na plombe predmetného plynomera súd prvej inštancie zistil viditeľný rozdiel v tvare a hrúbke číslic 3 a 4 a v ich umiestnení na odtlačku, pričom na odtlačkoch originálnych razníc boli číslice 3, 4 hrubšie, iné tvarovo

a inak umiestnené vo vzťahu k spodnej časti písmena M. Súd prvej inštancie pri právnom posúdení veci vychádzal z ust. § 82 ods. 1, 2, 3, 4 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov, z ust. § 1 ods. 1 písm. c), § 1 ods. 2, ods. 3, ods. 5 písm. b), ods. 6,

ods. 9, ods. 12 a ods. 14 vyhl. č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, podľa § 265 Obch. zák., podľa § 415 a § 441

Obč. zák., podľa § 15 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zák. č. 142/2000 Z.z. o metrologii v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na vykonané dôkazy konštatoval, že zo záverov znaleckého posudku č. 98/PL-2015 vyhotoveného znalcom Ing. Petrom Leškom bolo preukázané, že predmetné odtlačky na plombách na plynomere, demontovanom na odbernom mieste žalobkyne, neboli vytvorené originálnymi raznicami, a teda na plynomere boli porušené overovacie značky na plombách. Je teda nepochybné, že na plynomere Rombach G25, DN50, výr. č. XXXXXXXX, rok výroby 1997 bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, v dôsledku čoho odberom zemného plynu týmto označeným určeným meradlom v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2005 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov došlo k neoprávnenému odberu plynu. Prvoinštančný súd uviedol, že aj keď je pravdou, že Ing. Peter Leška nemal ako znalec z odvetvia mechanoskopia oprávnenie na overenie predmetného meradla, keďže v zmysle § 15 ods. 2 zák. č. 142/2000 Z.z. o metrologii v znení neskorších predpisov vykonáva overenie meradla autorizovaná osoba, pričom

Ing. Peter Leška nepreukázal, že by mu bola udelená autorizácia na výkon overovania určených meradiel alebo výkon úradného merania podľa § 23 ods. 1 zák. č. 142/2000 Z.z.

o metrologii v znení neskorších predpisov, aj napriek tomu, že znalecký posudok

č. 98/PL-2015 vyhotovil ako osoba, ktorá nebola oprávnená na overenie meradla, bolo potrebné aj takýto dôkaz v konaní vyhodnotiť, a to samostatne i vo vzájomnej súvislosti

s ostatnými dôkazmi (§ 191 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie konštatoval, že aj keď z výpisu

z obchodného registra je zrejme, že jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti Plynárenská metrologia, s.r.o. bol do 10.03.2017 žalovaný, čo síce znížilo vierohodnosť jej písomného vyjadrenia zo dňa 19.01.2016 ako dôkazného prostriedku, nevylúčilo ho ako dôkaz v tomto spore. S ohľadom na ostatné dôkazné prostriedky v tomto spore, najmä na predložené fotografie, dospel k názoru, že aj z tohto vyjadrenia vyplýva rovnaký skutkový záver ako

z ostatných dôkazov, a to, že odtlačky razníc na sporných plombách sú v porovnaní

s odtlačkami originálnych razníc odlišné. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa v zmysle § 82

ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2005 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov neoprávnene odoberala zemný plyn na odbernom mieste Hlavná 21, Trenčín, Reštaurácia na Kamenci určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, podľa § 82 ods. 2 zák. č. 251/2005 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov je povinná uhradiť žalovanému ako prevádzkovateľovi distribučnej siete skutočne vzniknutú škodu. Pri rozhodovaní o nárokoch strán sporu súd prvej inštancie vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu sp. zn. 5Obdo/32/2018 zo dňa 29.11.2018, ktorý k dovolacej otázke týkajúcej sa spôsobu výpočtu náhrady škody spôsobenej zabezpečením proti odberom plynu meraného meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii uviedol, že „z charakteru spôsobu poskytovania prístupu k tejto komodite (zemnému plynu) v zmysle jeho distribúcie je jednoznačné, že zákon automaticky pri porušení zabezpečenia stavia konštrukciu vzniku škody na strane žalobcu, ak bol plyn zo siete odoberaný, keďže týmto momentom zaniká možnosť odberateľa odoberať plyn od svojho zmluvného dodávateľa, a to práve z dôvodu, že tento mu plyn môže dodávať a účtovať výlučne prostredníctvom zariadenia bez poškodeného zabezpečenia (t. j. spĺňajúceho kritériá oprávneného odberu). Škodou, ktorú je prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený vymáhať, je škoda skutočná, t. j. spočívajúca v odstránení protizákonného stavu (oprava poškodenej plomby a súvisiace náklady), hodnota neoprávnene odobratého množstva zemného plynu, ako aj v nákladoch, ktoré žalobca musí v súvislosti s neoprávneným odberom plynu vynaložiť

a ktoré by mu nevznikli, ak by k neoprávnenému odberu plynu nedošlo. Nejde teda výlučne

o hodnotu odobratého plynu, ako nesprávne uzavreli súdy nižšej inštancie, navyše, hodnota takto odobratého plynu nemôže zodpovedať pôvodnej zmluvnej cene s poskytovateľom prístupu k distribučnej sieti, ktorý však v relevantnom období nemohol plyn podľa zmluvy žalovanému dodávať“. Dovolací súd v citovanom rozhodnutí vyslovil názor, že „v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, vzniká žalobcovi ako prevádzkovateľovi distribučnej siete škoda, keďže dochádza

k zmenšeniu jeho majetku o hodnotu odobratého množstva zemného plynu žalovaným. Za skutočnú škodu je potrebné považovať aj náklady, ktoré žalobca musel v súvislosti

s neoprávneným odberom plynu vynaložiť a ktoré by mu inak nevznikli. Pre prípad, kedy skutočnú škodu nie je možné určiť inými relevantnými prostriedkami, zákon splnomocnil príslušné ministerstvo, aby všeobecne záväzným predpisom určilo náhradný spôsob výpočtu výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, a to vydalo vyhlášku Ministerstva hospodárstva SR č. 155/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Pre určenie skutočne spôsobenej škody v zmysle množstva odobratého plynu v prípade neoprávnených odberov plynu by prevádzkovateľ distribučnej siete, z ktorej bol plyn neoprávnené odobratý, musel poznať presné množstvo takto odobratého zemného plynu. V zmysle ust. § 19 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov je možné určené meradlá používať na daný účel, len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje, teda záväzný (jednoznačný) údaj o spotrebe môže poskytnúť výlučne plynomer s platným overením. Podľa tohto ustanovenia na určenie množstva odobratého plynu nie je možné použiť údaj z meradla, na ktorom bola porušená plomba (overovacia/zabezpečovacia značka). Objektívnym a spoľahlivým podkladom, ktorý zákon v odseku 3 ustanovenia § 59 ZoE predpokladá, t. j. podkladom na základe ktorého by bolo možno presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu počas rozhodného obdobia (t. j. výšku skutočnej škody), nemôže byť ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, keďže toto neznamena automaticky rovnaký odber za obdobie zisťované. Pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu, a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom ustanoveným zákonom, a to za použitia na to vypracovaného podzákonného predpisu, ktorý zároveň zohľadňuje existenciu konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej

k odberu plynu dochádzalo, a ich skutočnú spotrebu“. Dovolací súd dospel k záveru, že nakoľko v ním posudzovanom prípade žalobca preukázal, že bol z jeho distribučnej siete odobratý jemu patriaci plyn a to spôsobom označeným v zákone ako neoprávnený odber plynu; takým spôsobom došlo k zmenšeniu jeho majetku a za účelom vyčíslenia vzniknutej škody bolo potrebné použiť metodiku upravenú vo všeobecne záväznom právnom predpise, Vyhláške Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 155/2005 Z.z. S prihliadnutím na právny záver vyslovený vo vyššie uvedenom rozhodnutí NS SR súd prvej inštancie v ním prejednávanej veci skonštatoval, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa odoberala v období od 19.03.2014 do 15.01.2015 zemný plyn prostredníctvom distribučnej siete prevádzkovej žalovaným. V spore bolo preukázané, že odber plynu žalobkyňou bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, v dôsledku čoho išlo, podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z.

o energetike v znení neskorších predpisov, o neoprávnený odber. Vzhľadom k tomu, v zmysle § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov, vznikla žalobkyňi ako odberateľovi, ktorý neoprávnené odoberal v predmetnom období plyn, povinnosť uhradiť žalovanému ako prevádzkovateľovi distribučnej siete skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla, spolu s ušlým ziskom. Žalovaný si v spore uplatnil skutočnú škodu v sume 11.590,59 Eur. Nakoľko odber plynu žalobkyňa realizovala prostredníctvom meradla, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, žalovanému ako prevádzkovateľovi distribučnej siete vznikla škoda, keďže došlo k zmenšeniu jeho majetku o hodnotu odobratého množstva zemného plynu žalobkyňou. Presné množstvo žalobkyňou odobratého plynu

v danom období nebolo možné určiť, keďže nebolo možné použiť údaj z meradla, na ktorom bola porušená plomba. Právne relevantným pre určenie množstva skutočne odobratého plynu žalobkyňou v tomto prípade nemohol byť ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, keďže toto neznamena automaticky rovnaký odber za obdobie zisťované. Vzhľadom k tomu, že nebolo možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu

v rozhodnom období spôsobom, ktorý by neodporoval zákonu, vychádzal súd pri určení výšky skutočne odobratého plynu z metodiky upravenej vyhl. č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, v znení neskorších predpisov, ktorá

zohľadňuje existenciu konkrétnych spotrebičov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti, v ktorej k odberu plynu dochádzalo a ich skutočnú spotrebu. Za správny a riadne preukázaný vyhodnotil výpočet škody v zmysle citovanej vyhlášky vyhotovený žalovaným dňa 19.01.2015, z ktorého ustálil výšku skutočnej škody vzniknutej žalovanému v dôsledku neoprávneného odberu plynu zo strany žalobkyne v období od 19.03.2014 do 15.01.2015 v sume 11.590,59 Eur (vrátane 40 Eur za vypracovanie posudku na meradlo). Námiety žalobkyne k spôsobu výpočtu škody vyhodnotil ako nepreukázané a jej argumentáciu o sankčnom charaktere uplatnenej náhrady škody označil za neopodstatnenú, nakoľko výpočet škody v zmysle citovanej vyhlášky vychádzal z reálne zisteného množstva elektrických spotrebičov a otváracích hodín v prevádzke žalobkyne. Nezistil ani porušenie preventívnej povinnosti zo strany žalovaného vo vzťahu k predchádzaniu vzniku žalovanej škody stanovenej v § 415 Obč. zák., tak, ako to tvrdila žalobkyňa. Preto súd prvej inštancie vyhovel vzájomnej žalobe žalovaného a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 11.590,59 Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z uhradenej sumy od 19.03.2015 do zaplataenia. V časti o uloženie povinnosti zdržať sa odpojenia odberného plynového zariadenia žalobkyne na odbernom mieste žalobkyne Hlavná 21, Trenčín (Reštaurácia na Kamenci) od distribučnej siete zemného plynu z dôvodu nezaplataenia sumy 11.832,95 Eur titulom náhrady škody v zmysle Vyúčtovania škody za odber zemného plynu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.03.2015, súd prvej inštancie žalobu zamietol, nakoľko na odbernom mieste žalobkyne bol preukázaný neoprávnený odber plynu a žalobkyňa žalovanú škodu v sume 11.590,59 Eur, spôsobenú neoprávneným odberom plynu, v zmysle bodu 9.1.1. Technických podmienok prevádzkovateľa distribučnej siete, žalovanému doteraz neuhradila. Poukázal na to, že podmienky odpojenia odberateľa od distribučnej siete boli súčasťou Technických podmienok v súlade s § 19 ods. 2 písm. h) zák. č. 251/2005 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov. Podľa § 64 ods. 2 písm. e), g) zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov, prevádzkovateľ distribučnej siete má právo obmedziť alebo prerušiť distribúciu plynu v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas v prípade nedodržania zmluvných podmienok za distribúciu plynu alebo neoprávneného odberu plynu. Uviedol, že v konaní nezistil rozpor vzájomnej žaloby resp. práva žalovaného so zásadami poctivého obchodného styku či dobrými mravmi, pretože boli preukázané všetky znaky zodpovednosti za škodu, a v takom prípade nebol žiaden dôvod pre neuloženie povinnosti žalobkyni nahradiť škodu spôsobenú žalovanému. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a plným úspechom žalovaného v spore.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote, ktoré odôvodnila tým, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že odoberala zemný plyn na odbernom mieste určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Podľa jej názoru žalovaný nepreukázal základný predpoklad zodpovednosti za škodu a to skutočnosť, že odoberala v rozhodnom období plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom na znalecký posudok č. 98/PL-2015 spracovaný znalcom Ing. Petrom Leškom dňa 22.02.2015, predložený žalovaným, nemožno prihliadať. Žalobkyňa trvala na tom, že zo strany žalovaného doposiaľ nebolo preukázané, aké overovacie značky boli namontované na plynomer. Takýto dôkaz žalovaný v priebehu celého konania nepredložil a pokiaľ prvoinštančný súd dôvodil tým, že mal k dispozícii šesť originálnym razníc, nie je to pravda, lebo k dispozícii mal len nedatovanú fotografiu razníc a nedatovanú fotografiu odtlačkov razníc, ktoré predložil žalovaný. Originály razníc súdu predložené neboli. Žalovaný teda nepreukázal aké plomby boli namontované na daný plynomer, ani akými raznicami boli vyhotovené, a teda bez preukázania a posúdenia originálu razníc nemožno zohľadniť znalecký posudok znalca Ing. Petra Leška, lebo vychádza z neúplných a neobjektívnych podkladov. Tento znalecký posudok ako relevantný dôkaz nemožno vyhodnotiť ani ako listinný dôkaz, lebo podklady pre jeho vyhotovenie neboli nezávislé ani verifikovateľné. Súd prvej inštancie tiež nevyhodnotil, prečo ak existovalo najmenej šesť razníc, znalec porovnával len jeden odtlačok raznice, a nie všetky dostupné raznice. Žalobkyňa pritom poukázala na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, a to na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/279/2017 zo dňa 21.09.2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/131/2011 zo dňa 24.01.2012, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/431/2014 zo dňa 21.01.2015 ako aj na rozsudky Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 7C/82/2014 a sp. zn. 4Cb/3/2014. Žalobkyňa namietla, že znalecký posudok bol vyhotovený na objednávku žalovaného, že ho vypracoval Ing. Peter Leško ako neoprávnená osoba, keďže nebol oprávnený posudzovať meradlo, nakoľko nie je znalcom v odbore meracích systémov, metrológie a skúšobníctva,

čo znalec ani sám nespochybnil, pričom na vyslovenie záveru o skutočnosti, že bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je príslušný len Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR.

Žalovaný tiež porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zák. č. 142/2000 Z.z. o metrológii, keď nezaslal meradlo na metrologickú kontrolu a navyše kontrolu u nej, žalobkyne vykonal bez predchádzajúcej dohody s ňou. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že znalec

Ing. Peter Leško ročne spracuje cca 800 posudkov pre žalovaného a ak si za jeden posudok účtuje 40 Eur, tak ročne obdrží od žalovaného sumu cca 32.000 Eur, takže je od žalovaného nepochybne ekonomicky závislý a nespĺňa kritériá nestrannosti. Žalobkyňa tiež uviedla, že formulácia znaleckej úlohy pre znalca žalovaným vyznieva sugestívne a napovedá potvrdeniu neoprávneného odberu podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike. Ďalej namietla, že znalecký posudok je nepreskúmateľný aj z dôvodu, že jeho súčasťou nie je zvukovoobrazový záznam, na ktorom by bolo zachytené vyťahovanie plomby. Všetky tieto skutočnosti diskvalifikujú znalecký posudok vyhotovený Ing. Petrom Leškom a podľa jej názoru tento posudok je nehodnovný, nie je možné ho považovať za dôkaz a nie je možné z neho vychádzať. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu Trnava 10C/259/2015 zo dňa 11.07.2017. Podľa názoru žalobkyne v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že došlo k porušeniu zabezpečenia plynomeru proti neoprávnenej manipulácii a teda k neoprávnenému odberu zemného plynu, čím nebol preukázaný prvý základný predpoklad zodpovednosti za škodu, a to tvrdený protiprávny úkon. Pokiaľ ide o spoločnosť Plynárenská metrológia s.r.o., IČO 47 463 007, jej spoločníkom bol do 10.03.2017 žalovaný, preto jej písomné vyjadrenie zo dňa 19.01.2016 je potrebné vyhodnotiť ako bezpredmetné a nemožno naň prihliadať. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že pokiaľ by sa odvolací súd stotožnil s názorom prvoinštančného súdu ohľadom porušenia zabezpečenia na meradle, podľa jej názoru je potrebné zohľadniť to, že žiadne z ustanovení zákona o energetike nezbavuje žalovaného povinnosti preukázať, že mu vznikla škoda. Vyhlášku č. 449/2012, ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, podľa názoru žalobkyne možno aplikovať len v prípade nemožnosti vyčíslíť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, teda nie za danej dôkaznej situácie. K vyhláške a k spôsobu výpočtu na jej základe žalobkyňa uviedla, že táto vykazuje všetky znaky postihu za údajný neoprávnený odber, a nie znaky reparácie škody. Vo výpočte totiž žalovaný uviedol spotrebu viac ako 6-násobne vyššiu ako bolo určené meradlom, pričom spotreba predchádzajúcich a v následných obdobiach bola takmer rovnaká ako v spornom období. Podľa názoru žalobkyne predmetná vyhláška porušuje rovnosť vlastníckeho práva a výpočet na základe nej je vzdialený výške skutočne vzniknutej škody, v dôsledku čoho ide o sankciu, a nie reparáciu možnej škody. V zmysle občianskoprávnej škody sa hradí skutočná škoda, teda ujma na majetku poškodeného a je nepochybné, že skutočná škoda nemôže byť v žiadnom prípade vo výške uplatnenej žalovaným. Zdôraznila, že ona už v liste z 15.05.2015 a potom aj v súdnom konaní namietla, že prevádzkové hodiny neboli určené správne, pričom tieto presne špecifikovala a špecifikovala aj rozmiestnenie spotrebičov. Žalovaný však počet prevádzkových hodín a výpočet neupravil, pričom tento je nesprávny. Žalobkyňa bola názoru, že žalovaný mohol pri výpočte škody, za predpokladu, ak by vznik škody bol nepochybne preukázaný, vychádzať z údajov, ktoré reálne plynomer odobral a tieto mal považovať za objektívne, pretože spotreba plynu bola približne rovnaká ako v predchádzajúcom období. Vyhlášku totiž možno aplikovať len v prípade nemožnosti vyčíslenia skutočne vzniknutej škody, čo v danom prípade nebolo naplnené a možno ju aplikovať len v prípade, ak škoda vznikla, čo tiež nebolo zo strany žalovaného preukázané. Pokiaľ ide o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa odpojenia odberného plynového zariadenia v odbernom mieste žalovanej, žalobkyňa bola názoru je to jej legitímna požiadavka. Poukázala na to, že technické podmienky vypracované podľa § 19 zákona o energetike musia byť nediskriminačné, čo v danom prípade splnené nebolo, nakoľko technické podmienky oprávňujú žalovaného na odpojenie plynového zariadenia okrem iného aj pre prípad zistenia neoprávneného odberu plynu v odbernom mieste. Takéto podmienky však narušujú rovnoprávnosť účastníkov na trhu s plynom a umožňujú žalovanému vyvíjať na odberateľov plynu nátlak v tom smere, že ich odpojí od dodávky plynu bez toho, aby bol povinný preukázať, či bol odber plynu naozaj neoprávnený a či mu skutočne vznikla škoda a v akej výške. Žalobkyňa zdôraznila, že žalovaný doposiaľ nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci vznik škody a ak mu nejaká škoda vznikla, čo ona popiera, nie je zrejmé, prečo nevyčíslil skutočne vzniknutú škodu. Pokiaľ súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/32/2018 zo dňa 29.11.2018 ohľadom možnosti zisťovania výšky skutočnej škody z meradla s porušenou plombou, žalobkyňa uviedla, že takýmto rozhodnutím prvoinštančný súd nebol v predmetnom spore viazaný, pretože nie je rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky a uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je zverejnené ani v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa

názoru žalobkyne je možné ho podporne použiť, avšak žalobkyňa zároveň poukázala na doterajšiu súdnu prax a zároveň poukázala na doktrínu legitímneho očakávania. Zdôraznila, že stabilita právneho poriadku a právna istota je ovplyvnená nielen legislatívnou činnosťou štátu, ale aj činnosťou štátnych orgánov aplikujúcich právo. Pritom poukázala na nálezy Ústavného SR sp. zn. PL ÚS 16/06 zo dňa 24.06.2009, PL ÚS 10/04-27 ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2MCdo/1/2015. Poukázala tiež na skutočnosť, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoj odklon od svojho pôvodného stanoviska prezentovaného v skoršom rozsudku v tejto veci, čiže neodôvodnil riadne svoje rozhodnutie, čo je v rozpore so súčasťou práva na súdnu ochranu; takéto rozhodnutie prvoinštančného súdu je len formálnym rozhodnutím, je nepreskúmateľné a nepresvedčivé. Navrhla preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a aby rozhodol tak, že žalovanému uloží povinnosť zdržať sa odpojenia jej plynového zariadenia na jej odbernom mieste, a vzájomnú žalobu žalovaného zamietne a žalovanému uloží povinnosť nahradiť jej trovy konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že odvolanie žalobkyne neobsahuje žiadne nové skutočnosti a že žalobkyňa len opakovane prezentuje svoje stanoviská a doterajšie argumenty a úvahy, ku ktorým sa on už v priebehu sporu vyjadril, pričom na týchto svojich vyjadreniach trvá. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že v konaní dostatočne preukázal, že na odbernom mieste žalobkyne došlo k neoprávnenému odberu zemného plynu, lebo žalobkyňa odoberala plyn meradlom s poškodeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii,

čo potvrdil aj znalec z odboru kriminalistika, odvetvie mechanoskopia a ktorú skutočnosť mal za preukázanú aj prvoinštančný súd. Žalovaný odmietol tvrdenie žalobkyne, že na znalecký posudok nemožno prihliadať, a to ani ako na listinný dôkaz, pričom sa stotožnil s argumentáciou provinštančného súdu, že znalec Ing. Peter Leška je osobou oprávnenou a odborne spôsobilou na porovnanie sporných a kontrolných odtlačkov plombovacích klieští. Zdôraznil, že znalec neporovnáva raznicu s raznicou, ale vždy konkrétne odtlačky, ktoré raznica vytvorila. Kontrolné odtlačky si on, žalovaný, vyžiada od výrobcu toho ktorého plynomeru a poskytne ich znalcovi za účelom vypracovania znaleckého posudku. Znalec Ing. Peter Leška je oprávnený aj na skúmanie plomb, pečatí a stôp nástrojov na predmetoch, pričom pre spornú vec je irelevantné, koľko znaleckých posudkov pre žalovaného za rok vypracuje. Ako súdny znalec zapísaný v zozname znalcov je totiž povinný vykonávať svoju znaleckú činnosť nestranné a nezávisle, preto niet dôvodu neprihliadať na jeho znalecký posudok a na jeho výpoveď ako znalca. Za účelovú, nelogickú a nesprávnu žalovaný označil argumentáciu žalobkyne, že pri zadávaní úlohy pre znalca sa nepostupoval neutrálne a nestranné, pretože v každom prípade nadobudnutia podozrenia, že na odbernom mieste dochádza k neoprávnenému odberu zemného plynu, je plynomer z odberného miesta demontovaný a následne je zaslaný v zapečatenej krabici na znalecké posúdenie vo veci potvrdenia, či na odbernom mieste dochádza k neoprávnenému odberu zemného plynu. Žalovaný zdôraznil, že neklasifikuje každý nájdený plynomer ako neoprávnený odber, lebo jeho zamestnanci vedia odlíšiť obyčajné poškodenie od úmyselného. Poukázal na to, že v konaní predložil súdu prvej inštancie vyjadrenie skutočnosti Plynárska metrológia s.r.o., ktorá uviedla, že odtlačok raznice nájdených na plynomeri žalobkyne jednoznačne nie je odtlačkom originálnej raznice používanej v roku 2007 a pri overení plynomeru dňa 24.04.2007 nemohla byť plomba s takýmto odtlačkom na predmetný plynomer osadená. Okrem toho predložil súdu prvej inštancie aj fotokópiu znaleckého posudku vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý pre účely iného súdneho konania posudzoval všetky raznice s označením 07/M43, ktoré vlastnil on, žalovaný a ktoré sa používali na zabezpečenie plynomerov v roku 2007. Skutočnosť, že do roku 2017 bol jediným spoločníkom v spoločnosti Plynárska metrológia s.r.o., nepovažoval v tomto smere za podstatnú a relevantnú, nakoľko zastáva názor, že v konaní pred súdom prvej inštancie náležite preukázal, aké raznice sa používali na zabezpečenie plynomerov v roku 2007 a že žiadna z nich sa nezhoduje s odtlačkom raznice, ktorý bol nájdený na plynomeri žalobkyne. Za nedôvodnú považoval námietku žalobkyne o tom, že kontrolu plynomeru vykonal bez predchádzajúcej dohody s ňou. Poukázal pritom na zápis o vykonanej kontrole odberného miesta zo dňa 16.01.2015, kde bol prítomný pán K.-vedúci prevádzky, ktorý uvedený zápis aj podpísal. Taktiež preukázal, že škoda vzniknutá neoprávneným odberom zemného plynu vznikla jemu, žalovanému, lebo dodávateľ zemného plynu si môže uplatňovať náhradu škody od svojho odberateľa len v prípade odberu, pri ktorom odberateľ nedodrži obmedzenia určené dodávateľom zemného plynu a v prípade odberu, pri ktorom odberateľ nedodrži zmluvne dohodnuté platobné podmienky. V ostatných prípadoch je oprávnený v prípade neoprávneného odberu domáhať sa náhrady škody on ako distribučná spoločnosť. Je zrejmé, že dodávateľ zemného plynu - spoločnosť RWE Gas Slovensko s.r.o. fakturovala žalobkyňu za sporné obdobie 0m3 odobratého zemného plynu a je

nemysliteľné, že fungujúca reštaurácia a pohostinstvo, ktoré nepreerušili svoju prevádzku, v spornom období neodoberalo žiaden plyn. Pokiaľ ide o žalobkyňou namietaný spôsob výpočtu škody, žalovaný zdôraznil, že právna úprava výpočtu škody na území Českej republiky je odlišná od právnej úpravy na území Slovenskej republiky, preto rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, na ktoré sa odvolávala žalobkyňa a ktoré označovali vypočítanú škodu ako sankciu, nie sú pre danú vec aplikovateľné. Žalovaný zdôraznil, že výšku škody vypočítal v zmysle platnej a účinnej vyhlášky, pričom je zrejmé, že ceny fakturované dodávateľom žalobkyne boli a sú nižšie ako vyčíslená škoda, nakoľko on, žalovaný nie je dodávateľom plynu na základe zmluvy a z tejto skutočnosti vychádza aj výpočet škody stanovenej vyhláškou, ktorý zohľadňuje cenu v danom čase. Zdôraznil, že on spĺňa a aj v čase výpočtu škody spĺňal podmienku denného zverejňovania referenčnej ceny plynu na webovom sídle spoločnosti a pri výpočte škody postupoval v súlade s právnymi predpismi, preto spôsob výpočtu množstva odobratého zemného plynu v danom prípade nemožno považovať za sankčný alebo nadkompenzančný. Odmietol tiež tvrdenia žalobkyne, že mal údaje o skutočne odobratom množstve zemného plynu a že skutočnú škodu bolo možné zistiť z počítadla plynomeru žalobkyne, lebo nebolo poškodené. Uviedol, že v danom prípade došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na plynomeri žalobkyne a preto nebolo možné určiť reálnu spotrebu plynu za rozhodné obdobie na základe údajov z meradla žalobkyne. Ak by bol takto postupoval, porušil by príslušné ustanovenia zákona o metrologii a vystavil by sa uloženia sankcie v správnom konaní. Údaj o množstve odobratého plynu preto nemohol získať z takého meradla a zároveň nebolo v jeho možnostiach určiť výšku skutočnej škody. Preto musel vychádzať z vyhlášky, čo potvrdzuje aj záver vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Obdo/32/2018 zo dňa 29.11.2018. K námietke žalobkyne o nesprávnom určení prevádzkových hodín a teda nesprávnom výpočte škody žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie túto námietku posúdil a správne vyhodnotil ako nedôvodnú. Zároveň uviedol, že pokiaľ žalobkyňa vo svojom odvolaní argumentuje rozhodnutiami iných krajských a okresných súdov, je nepochybné, že tieto netvoria judikatúru Slovenskej republiky, lebo tú tvoria súdne rozhodnutia najvyšších súdnych inštancií. Okrem toho uviedol, že pokiaľ žalobkyňa argumentovala nezáväznosťou uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo32/2018 zo dňa 29.11.2018 pre predmetný spor, v zmysle čl. 2 CSP má každý právo legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

4. Žalobkyňa v písomnom stanovisku zo dňa 06.08.2019 k vyjadreniu žalovaného uviedla, že trvá na svojich tvrdeniach a námietkach obsiahnutých v podanom odvolaní. Argumenty žalovaného označila za nedôvodné a vytrhnuté z kontextu. Naďalej trvala na tom, že žalovaný nepreukázal existenciu základného predpokladu zodpovednosti za škodu, a to skutočnosť, že by odoberala v rozhodnom období plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Poukázala pritom na všetky námietky proti znaleckému posudku i proti osobe znalca uvedené v jej odvolaní, z ktorých podľa jej názoru je nepochybné, že žalovaný nepreukázal, aké overovacie značky boli na predmetný plynomer namontované a nepredložil ani samotné overovacie značky, ktoré boli demontované. Na jej námietky pritom žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu vôbec nereagoval a nereagoval ani na námietku, že v dôsledku uvedeného nebolo jednoznačne preukázané porušenie zabezpečenia meradla. Pokiaľ sa žalovaný odvolával na list spoločnosti Plynárenská metrologia s.r.o., tento list nenahrádza kompletnú dokumentáciu o osadení značky na plynomer a toto stanovisko nemôže byť zohľadnené aj z dôvodu majetkového prepojenia žalovaného a uvedenej spoločnosti v spornom období. Objektívne teda podľa názoru žalobkyne možno zhodnotiť, že konanie žalovaného, ktorý sa bez splnenia povinnosti náležite preukázal vznik a existenciu škody snaží získať čo najvyššiu náhradu škody za obdobie, keď spotreba plynu je najnižšia a keď vyvíja na odberateľov nátlak na zaplatenie astronomických súm tým, že hrozí odpojeniu prevádzky od plynu, je konaním v rozpore s dobrými mravmi a tiež v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Žalobkyňa naďalej zotrvala na tvrdení, že znalecký posudok Petra Leška je neobjektívny, že jeho súčasťou nebol zvukovoobrazový záznam zachytávajúci vyťahovanie plomby, preto naňho nemožno prihliadať, a pokiaľ ide o znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, tento je tiež nepoužiteľný v danom spore, lebo bol vypracovaný pre iné konanie, predmetom ktorého bola odlišná plomba z iného odberného miesta. Podľa jej názoru na vyslovenie záveru o skutočnosti, že bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je príslušný Úrad pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo SR. K argumentácii žalovaného o tom, že pán K. vlastnoručne podpísal zápis o kontrole plynomeru, žalobkyňa uviedla, že nebola vôbec upozornená na to, že žalovaný má podozrenie na neoprávnený odber. Nemožno teda hovoriť o žiadnej dohode o kontrole, nakoľko v skutočnosti išlo o podpísanie zápisu o demontáži starého a montáži nového plynomeru. Napokon je zrejmé, že fyzický odpočet

stavov plynomerov zabezpečuje vždy žalovaný prostredníctvom svojich zamestnancov a tiež zodpovedá správnosť údajov, ktoré sa následne odovzdávajú jednotlivým dodávateľom zemného plynu, ktorí majú s odberateľmi uzatvorené zmluvy o dodávke plynu. Teda aj v danom prípade jej dodávateľ RWE Gas Slovensko s.r.o. (teraz Innogy Slovensko s.r.o.) naučtoval spotrebu zemného plynu podľa údajov, ktoré mu dodal distribútor, teda žalovaný. Ak distribútor - žalovaný oznámi, že spotreboval 0m³, tak dodávateľ podľa takého údaju fakturuje. Žalobkyňa zotrvala na svojom tvrdení, že výpočet škody podľa predmetnej vyhlášky je sankčný, a nie reparačný a že nález Ústavného súdu ČR sp. zn. PL ÚS 29/2013 z 01.04.2014 je plne použiteľný aj pre tento prípad.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 30.08.2019 k stanovisku žalobkyne uviedol, že sa pridrižiava všetkých svojich vyjadrení. K námietke žalobkyne k osobe znalca Ing. Leška a k počtu ním vyhotovených znaleckých posudkov uviedol, že nie je v kompetencii žalobkyne hodnotiť fyzické možnosti spracovania množstva znaleckých posudkov a ani nestrannosť a nezávislosť Ing. Leška. Poukázal na to, že znalec nepotvrdí vždy jeho podozrenie na neoprávnenú manipuláciu s plynomerom a poškodenie, prípadne sfaľšovanie plomby meradla a rovnako platí, že ani on, žalovaný neklasifikuje každý nájdený plynomer s poškodenou plombou ako neoprávnený odber, ale postupuje prísne individuálne, nakoľko vie odlíšiť obyčajné poškodenie od úmyselného poškodenia. Trval tiež na tom, že spoločnosť Plynárska metrológia s.r.o. je osobou oprávnenou na podanie vyjadrenia k overeniu plynomeru a odtlačkov razníc nájdených na plynomeri, preto jej vyjadrenie predstavuje plnohodnotný dôkaz v spore. Za takýto dôkaz je nepochybne potrebné považovať aj znalecký posudok č. 234/2016 vyhotovený Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline vo veci posúdenia a individuálneho porovnania 6 ks razníkov s označením 07/M43. Súd prvej inštancie správne takto vykonané dôkazy hodnotil každý jednotlivo a potom aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k správne právnemu záveru, že odtlačky na plombách plynomeru na odbernom mieste žalobkyne neboli vytvorené originálnymi raznicami, a teda že zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii na plynomery žalobkyne bolo porušené, čím došlo k neoprávnenému odberu zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike. K argumentácii žalobkyne, že vôbec nie je zrejmé, s akými overovacími značkami žalovaný plynomer namontoval, poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia o razníkoch na označovanie plynomerov z roku 2007 a tiež na skutočnosť, že z vizuálneho porovnania odtlačkov nájdených na plynomery žalobkyne a originálnych odtlačkov je zrejмый ich diametrálny rozdiel. Žiadny z razníkov používaný na označovanie plynomerov v roku 2007 nemohol vytvoriť taký odtlačok, aký bol nájdený na plombách plynomeru žalobkyne. K námietke žalobkyne o tom, že nebola upozornená na jeho podozrenie na neoprávnený odber zemného plynu, poukázal na výpoveď svedka V., na zápis zo dňa 16.01.2015 ako aj na montážny list zo dňa 16.01.2015. Z montážneho listu a zápisu pritom vyplynulo, že meradlo bude zaslané znalcovi na úradné overenie, pričom montážny list aj zápis podpísal pán K. ako vedúci prevádzky. K spôsobu výpočtu škody v prípade preukázania odberu plynu meradlom s poškodenou overovacou značkou, ktoré už nie je možné použiť na zistenie odobratého množstva plynu, odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia a správnosti jeho postupu nasvedčujú aj závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Obdo 32/2018 zo dňa 29.11.2018, v ktorom sa súdy zaoberali skutkovo obdobným prípadom neoprávneného odberu zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike a výpočtu spôsobenej škody.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 15.09.2019 k vyjadreniu žalovaného uviedla, že trvá na svojich výhradách k spôsobu spracovania znaleckého posudku, k osobe znalca Ing. Petra Leška a za bezpredmetné považuje vyjadrenia spoločnosti Plynárska metrológia s.r.o. a znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Zdôraznila, že žalovaný sa vôbec nevyjadril k jej námietkam k znaleckému posudku Ing. Petra Leška z toho hľadiska, že je nepreskúmateľný z dôvodu absencie zvukovoobrazového záznamu zachytávajúceho vyťahovanie plomby. Trvala tiež na námietke ohľadom priebehu demontáže plynomera. Podľa jej názoru v dôsledku uvedených skutočností sa žalovaný dostal do dôkaznej núdze, nakoľko nebolo preukázané spôsobom nevzbudzujúcim akékoľvek pochybnosti, s akými overovacími značkami žalovaný namontoval plynomer a že následne došlo k porušeniu takto zabezpečeného meradla. Podľa jej názoru nebolo preukázané porušenie povinnosti, nebol preukázaný ani vznik škody, a pokiaľ aj žalovaný vypočítal škodu, spôsob výpočtu je sankčný, a nie reparačný. Žalobkyňa zotrvala na všetkých doposiaľ vznesených námietkach proti žalovaným uplatnenému nároku na náhradu škody a žiadala jej odvolaniu vyhovieť.

7. Odvolací súd vec preskúmal podľa § 380 CSP v rozsahu odvolania podaného žalobkyňou a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené a že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. O odvolaní žalobkyne rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože vo veci nebolo potrebné zopakovať dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem.

8. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, dôkazy vyhodnotil správne, v súlade so zásadami v § 191 CSP, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil riadne a v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti uvádza odvolací súd nasledovné.

9. Odvolací súd posúdením vyjadrení strán sporu v odvolacom konaní ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní, a preto nie je dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 3 prvá veta CSP. V tomto smere je nevyhnutné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie

o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

10. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

11. Odvolací súd skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Vada konania vymedzená v § 389 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

12. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

13. Za podstatné odvolacie tvrdenia žalovanej považoval odvolací súd jej argumentáciu, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa náležitosti ust. § 220 ods. 2 CSP a nie je riadne odôvodnený, že v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané poškodenie plomby plynomeru, že súd prvej inštancie sa odklonil od právnych záverov iných súdov, vrátane rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, že vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru o naplnení zákonných predpokladov vzniku jej zodpovednosti za škodu a žalovanému priznal nárok podľa Vyhlášky č. 449/2012 Z.z. Ministerstva

hospodárstva SR, a nie podľa stavu plynomeru, ak už dospel k záveru, že poškodenie plomby plynomeru bolo preukázané,
a tiež, že žalovaný nie je oprávnený odpojiť jej odberné plynové zariadenie od distribučnej siete zemného plynu. Uvedené odvolacie dôvody nepovažoval odvolací súd za opodstatnené.

14. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie musí obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane, a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Zároveň platí, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia bez pochyby neznamená povinnosť súdu zaoberať sa vo svojom odôvodnení všetkými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu, ale len zásadnými pre rozhodnutie vo veci. Odvolací súd konštatuje, že všetky uvedené zákonné náležitosti napadnutý rozsudok spĺňa.

15. Súd prvej inštancie sa náležitým spôsobom vysporiadal s vykonanými dôkazmi - so znaleckým posudkom č. 98/PL-2015 vyhotoveným znalcom Ing. Petrom Leškom, s písomným vyjadrením spoločnosti Plynárenská metrológia s.r.o. zo dňa 19.01.2016, s obsahom znaleckého posudku č. 234/2016 vyhotoveného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline ako aj s obsahom montážneho listu meradla č. 1200047302, so zápisom žalovaného zo dňa 16.01.2015 o vykonaní kontroly odberného miesta žalobkyne a výmene meradla a s výpoveďou Ing. Petra Leška, keď tieto vyhodnotil nielen samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach a logicky vysvetlil ako na ich základe dospel k záveru o tom, že na meradle Rombach G25, vyr. č. XXXXXXXX, rok výroby 1997, ktoré bolo dňa 16.01.2015 demontované na odbernom mieste žalobkyne, bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobkyňa namietala osobu znalca Ing. Petra Leška a jeho odbornú spôsobilosť, je potrebné zdôrazniť, že Ing. Peter Leška je znalec riadne zapísaný v príslušnom zozname pre odbor kriminalistika a odvetvie mechanoskopia, preto akékoľvek úvahy žalobkyne o tom, že Ing. Peter Leška nebol spôsobilý posúdiť mechanické poškodenie plomby, sú neopodstatnené. Pokiaľ žalobkyňa argumentovala tým, že súčasťou posudku vyhotoveného Ing. Petrom Leškom nebol zvukovoobrazový záznam, čo spochybňuje vierohodnosť zistení znalca, táto jej námietka je ničím nepodložená najmä s prihliadnutím na ostatné vykonané dôkazy. Odvolací súd poukazuje na odseky 18 až 21 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých prvoinštančný súd podrobne objasnil, na základe čoho vyvodil záver o zodpovednosti žalobkyne za škodu vzniknutú žalovanému neoprávneným odberom zemného plynu na odbernom mieste žalobkyne určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii s poukazom na ust. § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov. Odvolací súd z dôvodov vyššie uvedených vyhodnotil argumentáciu žalobkyne, ktorou sa snažila spochybniť dôkazy predložené žalovaným s cieľom dokázať, že žalovaný i napriek vyššie označeným dôkazom nepreukázal poškodenie meradla, ako účelovú a ničím nepodloženú.

16. Je potrebné zdôrazniť, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004) a rovnako neznamená ani to, aby strana sporu bola úspešná, t. j. aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/2004).

17. Pokiaľ žalobkyňa založila svoju právnu argumentáciu na ňou predložených rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky, a to okresných súdov a krajských súdov predchádzajúcich vydaniu napadnutého rozsudku a pokiaľ argumentovala tým, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.11.2018 sp. zn. 5Obdo32/2018 nie je pre predmetnú vec právne záväzná, pretože sa týkalo iného sporu a nebolo zverejnené v Zbierke stanovísk, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č.5/2019 vo veciach obchodnoprávných bolo pod č. 45 zverejnené Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. novembra 2018, sp. zn. 5Obdo/32/2018, v zmysle záverov ktorého pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, škoda vzniká samotným odberom plynu. Údaje z takéhoto meradla nie sú objektívnym

a spoľahlivým podkladom pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, preto treba pri jej vyčíslení použiť spôsob ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že skutkový a právny stav uvedenej veci korešponduje so skutkovým a právnym stavom v predmetnom spore a je zhodný so závermi súdu prvej inštancie. Na základe tohto rozhodnutia teda došlo k odklonu od predchádzajúcej rozhodovacej praxe jednotlivých súdov a zároveň k jej zjednoteniu. Odvolací súd konštatuje, že v tomto rozhodnutí sa z dôvodov vyššie uvedených odklonil od svojej doterajšej rozhodovacej činnosti pri posúdení predmetnej spornej otázky a rozhodovacia činnosť, ktorá doposiaľ v praxi odvolacích súdov nebola jednotná, zosúladiť s názorom vysloveným v citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu.

18. Keďže v predmetnom spore bolo vykonaným dokazovaním nepochybne preukázané, že zo strany žalobkyne došlo k neoprávnenému odberu plynu, súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o nedôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa odpojenia jej plynového zariadenia na jej odbernom mieste od distribučnej siete zemného plynu a o dôvodnosti nároku žalovaného na náhradu škody za obdobie neoprávneného odberu plynu od 19.03.2014 do 15.01.2015 na základe výpočtu stanoveného vyhláškou č. 449/2012 Z.z. Ministerstva hospodárstva SR. Odvolací súd zhodne so záverom prvoinštančného súdu zastáva názor, že právo prevádzkovateľa distribučnej siete obmedziť alebo prerušiť distribúciu plynu v prípade neoprávneného odberu plynu nepredstavuje rozpor s dobrými mravmi ani rozpor s poctivým obchodným stykom a ani diskrimináciu odberateľa dopúšťajúceho sa neoprávneného odberu plynu, naopak predstavuje recipročný postup distribútora zemného plynu za situácie, že odberateľ preukázateľne poruší svoje povinnosti pri odbere plynu. Pokiaľ ide o výpočet náhrady škody, odvolací súd odkazuje na odseky 25 a 26 napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie podrobne uviedol, z akých podkladov vychádzal pri určení výšky škody a z akých dôvodov neakceptoval námietky žalobkyne proti vyčísleniu škody.

19. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a na jeho právne posúdenie. Žalobkyňa v odvolaní proti napadnutému rozsudku neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré by neprezentovala v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými by súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie dovolacieho súdu. Žalobkyňou uplatnené podstatné dovolacie tvrdenia, totožné s tými, ktoré uviedla už v konaní pred súdom prvej inštancie, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v právnom posúdení veci prvoinštančným súdom, preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP s tým, že sa v celom rozsahu stožňuje s jeho odôvodnením a v podrobnostiach naň odkazuje.

20. O trovách konania rozhodol odvolací súd na základe ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi v rozsahu 100 % vzhľadom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
 - a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).